

Udvalget tiltraadt Ændringsforslag Nr. 5, hvorved der gives Bemyndigelse for Ministeren til at afgøre, hvorvidt et Fag, for hvis Lærlinge der ikke hidtil har været anvendt Lærlingekontrakt, anses som hørende under denne Lov eller ej. Navnlig under Hensyn til, at de forskellige Fag som omtalt i Betænkningen har henvendt sig til Udvalget for at fremhæve, at der tiltrænges en saadan særlig Hensyntagen, forekommer det mig, at en saadan Ændring er særdeles nyttig.

Naar der fra Mindretallets Side er foreslaaet, at man skulde gaa ned under de 5 Aar med Hensyn til Læretiden, og at man skulde opstille nogle Fordringer med Hensyn til Lønnen, er det Standpunkter, som jeg maa være imod. Lige saa lidt som Lønnen er det afgørende, lige saa lidt er det afgørende, om Læretidens Længde bliver 3, 4 eller 5 Aar; det afgørende er, at Læretiden efter den Maade, hvorpaa hele Undervisningen er lagt an, faar den nødvendige Længde. Nogle Steder er Forholdene lagte an paa, at Læretiden skal være 3 Aar, andre Steder vil det være ganske umuligt for Lærlingen at faa den rette Nytte af den Undervisning, han faar, naar Læretiden indskrænkes til 3 Aar. Ligesom jeg finder det urimeligt at fastslaa, at Læretiden ikke maa være mere end 3 Aar, finder jeg det paa ingen Maade rimeligt at fastsætte 4 Aar. En Læretid paa 5 Aar er ikke ud over, hvad man meget godt kunde finde sig i. For mig vilde der ikke være noget at indvende imod, at et ungt Menneske, naar han ønskede det, kunde være 6 Aar i Lære; hvis hans Læremester gerne vilde vedblive at undervise ham og kunde skaffe ham en videregaaende Undervisning i denne Tid, vilde jeg mene, at der ikke vilde ske ham nogen Uret, fordi man gav Tilladelse til en saa lang Læretid. Derfor behøver det vistnok ikke at staa i Loven, men fra min Side vil man ikke paa det Punkt støde paa Vanskeligheder.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning i Anledning af det Ændringsforslag til § 9, som er stillet af et Flertal, der er fremkommet derved, at Udvalgets Ordfører her har sluttet sig til Mindretallet. Vedkommende Ændringsforslag gaar ud paa, at sidste Stykke af § 9: „Mandlige Lærlinge over 16 Aar samt kvindelige Lærlinge er ikke Hustugt undergivne“, udgaar. Forholdet er ikke saaledes at forstaa, at der i dette Lovforslag er kommet en Bestemmelse ind om Hustugt, som ikke findes i den nuværende Lærlingelov. Den gældende Lov indeholder

nemlig den Bestemmelse, at Lærlinge er Hustugt undergivne indtil det fyldte 18de Aar. Nu har man ønsket at mildne denne Bestemmelse, og det er derfor foreslaaet, at Lærlinge kun skulde være Hustugt undergivne, til de var 16 Aar; naturligvis har man bibeholdt den Regel, at de kvindelige Lærlinge ikke er Hustugt undergivne. Der er nu sket det mærkelige, at man, under Anførelse af, at det er forkert, at de kvindelige Lærlinge begunstiges fra forskellige Sider, har fundet, at man helst maatte fjerne hele den anførte Bestemmelse. Denne Betragtning forekommer mig højst besynderlig. Jeg finder den Lempelse meget naturlig, at de mandlige Lærlinge ikke skal være Hustugt undergivne længere, end til de er 16 Aar; men derved burde man ogsaa blive staaende. Helt at ville afskaffe Hustugten for mandlige Lærlinges Vedkommende, af Hensyn til den ganske naturlige Bestemmelse, at kvindelige Lærlinge ikke skal være Hustugt undergivne, forekommer mig urimeligt. Men for øvrigt vil Følgen af Bestræbelserne for at opnaa, at Stillingen paa dette Omraade bliver lige for Kvinde og Mand, være, at Læremestrene, der jo i de allerfleste Tilfælde er Mænd, bliver berettigede til at anvende Hustugt ikke blot overfor de mandlige, men ogsaa overfor de kvindelige Lærlinge. Thi hvis det paagældende Ændringsforslag gaar igennem, og der altsaa slet ikke mere er Tale om Hustugt i Lovforslaget, saa vil Lovgivningens almindelige Regler med Hensyn til, hvem der er Hustugt undergivet, komme til at gælde. Men deraf vil følge, at al Hustugt vil være tilladt, indtil vedkommende er 18 Aar, eller hvor nu Grænsen sættes efter den almindelige Lovgivning. Jeg vil meget foretrække, at man bibeholder Bestemmelsen i Lovforslaget, og jeg vil derfor anbefale, at man ikke stemmer for dette Ændringsforslag.

Endnu et Ændringsforslag vil jeg gerne omtale, nemlig det, som er stillet til § 10 angaaende Læreprøven. I sin Omtale af dette Ændringsforslag udtalte den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti (L. D. Rasmussen), at her kunde man se, at det for Flertallet kun drejer sig om et Magtspørgsmaal: man har slet ingen Argumenter at føre i Marken. Det synes jeg var noget haardt sagt, og jeg vil gerne fremhæve, at jeg finder den Udtalelse ganske uberettiget. Striden staaar om, hvorledes Læreprøverne skal være i Fremtiden, naar det skal være tvungne Læreprøver. For Tiden har man